

„Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování. Proto je řečeno: ‚Vystoupil vzhůru, zajał nepřátele, dal dary lidem.‘ Co jiného znamená ‚vystoupil‘, než že předtím sestoupil dolů na zem? Ten, který sestoupil, je tedy tentýž, který také vystoupil nade všechna nebesa, aby naplnil všechno, co jest. A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmítáni a unášeni závanem kdejakého učení – lidskou falš, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu. Buďme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista.“

„...abychom přestali být dětinskými tvory, jimiž zmítá kdejaký závan falešného učení, které spoutá člověka vrtkavostí a ovládne ho všehoschopnost těch, kteří svádějí na bludnou cestu.“

Když apoštol v listu Efezkým otvírá obzor záchrany, velikonočního vysvobození, popisuje to otroctví nikoli jako panství surových faraonů či násilnických totalitářů, ale jako umně spletenou pavučinu. Takové to všeprostupující předivo názorů, postojů, konspiračních teorií, předsudků, co se dohromady tváří jako neprůstřelná pravda, ale přitom zahánějí člověka do kouta a tvrdí mu: Ten kdo je agresivnější, cyničtější, všehoschopnější, ten bude mít holt vždycky navrch. A ty s tím nic nenaděláš, a nejlíp uděláš, když se podle toho v životě zařídíš.

Jako by kolem sebe viděl apoštol pavoučí síť dezinformačních webů, alternativních pravd, nebo lepkavých konspiračních teorií. Všechny těchto arogantních výmyslů a nesmyslů, s jejichž pomocí všehoschopní chytráci, lidé bez skrupulí získávají nebezpečně snadno vliv na druhé, a s tím spojenou moc. Moc, která nenasazuje hned okovy, ale tlačí do rezignace a obaluje žití, životní rozhodování tou lepkavou pavoučí sítí. A především, drží člověka v poddanské závislosti. V otroctví strachu, předsudků, úzkostí o sebe, v poutech rezignace a sobectví. V tenatech pocitu, že tyhle poměry platí jako jediné a nenaučíš-li se s nimi vycházet, máš smůlu.

Co s tím, když se z té lepkavé pavučiny nejde vymotat, a ještě vidíš, kolik lidí ty nechutnosti s chutí konzumuje? Co s tím? Apoštolovo má jasno: I do sféry takovéto spoutanosti, této klece, takovéto degradace lidství, zasahuje jako předivná moc, jako vysvobozující a napřimující síla Kristovo velikonočního vítězství. Záměrně přitom cituje 68. žalm, jak *Hospodin vedl zajaté*, a my přece víme, že je to putování ke svobodě. A přitom připomíná: Ano, Bůh toho příběhu ve svém tažení svobody **vítězně vystoupil**. Oheň plál, hora Sinaj se třásla, když vítěze nad egyptským otroctvím přijímala jako svého Krále a Pána. Ale tomu vítěznému výstupu **předcházel sestup**: Sestup slivování toho jediného soucítícího s lidskou bezmocí a spoutaností. Sestup do pekel zoufalství, do nichž uvrhávají

třebas i lháři, manipulátoři, továrny na lži, polopravdy a matení důvěřivých lidí. A tak jako Hospodin sestoupil, aby vedl svůj lid z otroctví v ruce vztažené a paži silné – **tak i Kristus sestoupil** do pekel beznadějí a duší zmatených zastrašováním a manipulacemi a pocitem, že pravdu s stejně nikdy nedozvíme, tak proč o ni usilovat... Ale když tomu ukřižovanému, tomu ubitému polopravdami a křiváckou propagandou bylo dáno povstat, když mu 3. dne byla dána všelická moc na nebi i na zemi, **bylo s tím jeho vítězstvím něco zásadního dáno i nám: vysvobození k pravdivosti a životní celistvosti**. Vysvobození k tomu, aby se do sebe zacyklené lidství, lidství zakrnělé ve stadiu dětinskosti, narovnálo, a začalo dospívat.

Neboť k lidství nedospíváš prostě samo sebou, jako když klíčící rostlinka srovná na jarním slunci lístky, narovná stvol, a přirozeně spěje do stadia zralosti, nesoucí krásný květ, nebo užitečné plody. **K lidství se ze své zakrnělosti a spoutanosti můžeš začít rozvíjet, když tvé žití dostane perspektivu svobody a naděje.**

A když nám výhled víry otevře poselství o Kristově vzkříšení, o vítězném kralování toho ukřižovaného, otevře se tu i perspektiva pro skutečně perspektivní růst našeho lidství: vysvobození ze zakrnělé dětinskosti. Podle apoštolova přesvědčení a ujištění se jako člověk začneš skutečně rozvíjet, když se budoucností stane právě ten výhled, který otvírá Vzkříšený Pán. Pak se můžeš narovnat, srovnat si zmatené myšlenky, pak můžeš vykročit, a přitom zjišťuješ, jak se zpevnil tvůj krok i existence. Přestaneš být hříčkou v rukou manipulátorů a ulhaných kazatelů strachů z kdečeho a kdekoho, přestaneš být závislý na majitelích líbivých falešných řešení.

Takto Kristovo vzkříšení iniciuje, rozjíždí proces našeho dospívání, dorůstání k dospělosti: K dospělosti těch, s nimiž ani ti vynalézaví manipulátoři a svůdci už nemohou mávat, jak se jim zachce nebo jak jim jejich marketingoví rádci poradí.

Ten 68. žalm, (z nějž jsme slyšeli několik slok i veršů), žalm, který inspiroval apoštolův výklad o síle Kristova vítězství, je přitom **pišeň k bohoslužebné slavnosti**. K průvodu, kdy Boží lid putuje do chrámu a připomíná si vítěznou a vysvobozující pouť zajatců egyptských do svobody zaslíbené země. Slaví tu vítěznou Boží jízdu, i když sám nemá daleko právě k té přikrčenosti a ustrašené zakrslosti. Ale teď slyší: i když našimi poměry občas zamávají velepáni z velmocí, co si myslí, že nad ně není, všelijací putinové a jim podobní – **pro naše žití je důležité to vítězné tažení Hoospodinovy svobody a slivování**. A tuhle perspektivu slaví, a její proměňující moc si odnáší domů.

My si přitom můžeme s novou naléhavostí uvědomit: Naslouchat evangeliu, patřit jako živý úd do těla Kristova, to není v žádném ohledu věc titěrná, zbytečná či přežitá. Naopak, život v Kristu otevírá možnost vskutku svobodného a neustrašeného života, mj. právě i v těch situacích, kdy nás znova šokuje, co všechno si ve své drzosti a cynismu dovolí všelijací putinové, jejich rozvedky či zdejší noshledové.

Právě v časech jako jsou ty naše, v časech kdy věci, jež jsme

považovali už za samozřejmé – jako je svoboda, lidská důstojnost, nezávislost, ukotvené v demokratických poměrech, a jejich „samozřejmý růst“ – právě v takových časech nás velikonoční vítězství ukřižovaného ujišťuje: Jen nechte, ať poselství tohoto evangelia dál živí proces vašeho růstu a zraní k pravému lidství. Tím budete prospěšni nejen v církvi, ale i svému okolí, zemi, kde žijete.

Ke Kristu se neutíkáte jako do schovyky z toho nebezpečného a bouřícího světa – ale když poselství o něm potkáte a s vírou přijímáte, dovolte, ať vysvobozující moc tohoto poselství skutečně prorůstá vašim žitím. Vymaňuje z pout manipulativních polopravd nesnesitelně lehce manipulujících tlučhubů. Jen spolehněte na velikonoční ujištění, že tihle zrovna třeba úspěšní manipulátoři nemají poslední slovo. Jen dovolte, ať toto poselství živí vaši vytrvalost a ochotu k pravdivosti. Vždyť dospělost, k níž jste ve víře zváni, ta jen tak něčemu nenaletí, ta dokáže odhalit laciné, zavádějící a vposledu zhoubné nabídky, ta žádné politické ani náboženské slibotechně na lep neseďne.

A když jsme dnes zváni slavit a přijímat dary stolu vzkříšeného Pána, přistupujme k němu s důvěrou: **tyto dary mají moc** vzpružit naše lidství. Osvobodit k pravdivosti. Vymanit z přikrčenosti – a naplnit žití pravdou i láskou. A nezapomeňte: rozdává je ten, který nad lži a nenávisť už zvítězil. Amen.

Ef 4,7-15; Salvátor 2.5.2021

Píseň 159,1.6-7

In: Všichni spatřili tvůj průvod, Bože, průvod mého Boha, mého Krále, do svatyně. ...Království země, zpívejte Bohu, zapějte žalmy Panovníku, tomu, jenž jezdí po nebi, po nebi odvěkém. Hle, vydal hlas, hlas plný moci. Uznejte Boží moc! Jeho vznešenost se klene nad Izraelem, jeho moc do mraků strmí. Bůh ze tvých svatyní vzbuzuje bázeň, Bůh Izraele. On dává moc a udatnost lidu. Požehnán buď Bůh! (Ps 68,33nn)

Píseň: 68,1.4.11-12

Modlitba:

Náš Bože a Otče, ty jsi vyvýšil svého služebníka Ježíše, abychom jasně a s důvěrou věděli, tvé dílo nelze zmařit. Tvoje zachraňující moc je nablízku navzdor všemu, co si nás podmaňuje a zastrahuje, navzdor našim špatným zkušenostem, zlým zprávám, navzdor strachu a panice i navzdor naší nedověře, vypočítavosti a zhlouplosti. Ano slyšíme to rádi a s vděčným úžasem, že nás nic nemůže odloučit od tvé lásky. A přitom nám také dochází, jak se od ní odlučujeme sami: Kolika falešným vůdcům jsme už sedli na lep, kolikrát jsme dali najevo, že o tebe nestojíme, kolikrát jsme moudrost a naději od tebe zaměnili za povrchní přizpůsobivost, kolikrát se nám život změnil v pouhé bezmyšlenkovité přežívání. Prosíme, ať nás tvoje slovo osloví – probere – zpřítomní bohatství tvého díla i života, kterých pro nás připravil. Amen

1. čtení Ps 68,8-11.18-21

Píseň 354

kázání Ef 4,7-15

Píseň 682

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, zde mezi námi přítomný, za vše, co jsi pro nás udělal, a za vše, co jsi slíbil, co my můžeme nabídnout?

Naše ruce jsou prázdné, naše srdce jsou tak často plna špatností. Nejsme hodni sbírat drobtý spadlé z Tvého stolu... Ale Ty jsi milostivý. Máš moc nás proměnit. Rozpomínáme se na Tvou poslední večeři a prosíme: Sešli svého Svatého Ducha na nás a na tyto dary chleba a vína. Dej, ať se stanou Tvým tělem, které hojí, odpouští a činí nás dokonalými. Abychom se i my směli stát Tvým tělem. Milujícím a pečujícím o tento svět, dokud tvé království nepřijde. Ve tvém jménu se společně modlíme: **Otče náš...**

Ustanovení

Mezi přáteli, kteří s ním stolovali, Ježíš **vzal chléb** a řekl: Toto je mé tělo. Za vás se láme. Potom **vzal kalich** vína a řekl: Toto je nová cesta k Bohu, otevřená mou smrtí. Pijte z něho všichni...

Sdílení:

Pohledte, toto je Váš Pán, přicházející k Vám v chlebu a vínu. Toto jsou dary Boží pro Boží lid. Zváni je přijímat jsou všichni bez rozdílu církevní příslušnosti.

Pozvání

Ke stolu Kristovu jsou bez rozdílu církevní příslušnosti zváni všichni, kdo věří v jeho vykupitelské dílo a chtějí je spolu s ostatními slavit a přijímat.

Píseň k VP: 397

Propouštění

Ps 68,20: *Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě. Bůh je naše spása. Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje. Je to on, Panovník Hospodin, kdo vyvádí z tenat smrti.*

Jděte v pokoji.

Ef 2,1: *Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamíloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni!*

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, vložil jsi svůj život do našich rukou. Nyní my vkládáme svůj život do tvých. Již není důležité, čím jsme byli. Důležité je, čím se smíme stát s tebou. Ne až zítra, ale již dnes. Amen

Ohlášení

Přímluvy

Náš Bože, v Ježíši Kristu ses prokázal jako Bůh svrchovaně vítězí nad smrtí a vším, co ubíjí člověka. Prosíme za ty, kdo jsou zoufalí, které zasáhla smrt, vzala jim blízké, nebo je pandemie sevřela krunýřem beznaděje a únavy.

Tvůj Kristus povstal jako svědek Pravdy. Prosíme za obelhávané, manipulované, za ty, kdo raději věří na konspirační teorie, než by odvážně vykročili do nejistých poměrů světa. Modlíme se i za ty, kdo cynicky manipulují, rozsévají strach. Braň jim v tom, a použij k tomu i svůj lid.

Směli jsme poznat a vyznat Ježíše Krista jako Pána a hlavu církve. Nechť jeho pravdivost a milosrdenství, a odvaha víry, prorůstá církví. Duch jeho svobody ať vane všude, kde lidé jsou zalezlí v koutku svých duší, životů, domovů a schovávaček

Tichá modlitba ...

Poslání Ko 2,6-10a

Požehnání (2 J 3)

Budiž s vámi milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce, i od Pána Ježíše Krista, Syna Otcova, v pravdě a v lásce.

Píseň 384